

ילין, דוד

דוד, בן שרה ועוזי, נולד ביום כ"ד בתמוז תש"ב (8.7.1942) בתל-אביב. הוא למד בבית הספר היסודי שבשכון דן ואחרי שסיים, המשיך את לימודיו בבית הספר התיכון-עירוני ד' בתל-אביב. הוא היה נער רב כשרונות, ערני וחביב על כל רואיו, תמיר ויפה-תואר. בתקופת לימודיו היה חבר בתנועת "הצופים" בגדנ"ע וב"ימיה", יצא להפלגות, והיה פעיל כחניך וכמדריך. חבריו וחניכיו העריכוהו וכן גם אחיו ואחותו הצעירים.

דוד גויס לצה"ל בסוף אוגוסט 1960 והוצב לחיל השריון. אחרי שסיים את האימון הבסיסי נשלח לקורס מפקדי טנקים ומיד בעקבותיו השלים קורס קצינים לחילות אג"ם וקורס קציני שריון.

בסוף חודש אוגוסט 1963, אחרי שעשה תקופת שירות קצרה בצבא הקבע, שוחרר דוד מהשירות הסדיר והוצב ביחידת מילואים. מיד לאחר השחרור התקבל לאוניברסיטה העברית בירושלים ולמד במגמה לכימיה. תוך שלוש שנים סיים את לימודיו לתואר בוגר והמשיך בהדרכתו של פרופ' י' שמיר לקראת תואר מוסמך. בעת ובעונה אחת למד גם מנהל עסקים, קיבל תעודה ועוד החל בלימודי כלכלה לקראת תואר ראשון. כתב עליו פרופ' שמיר: "דוד ילין החל לעבוד אתי במחקר, אחרי שסיים את לימודיו בכימיה לקראת התואר הראשון. דוד השתלט על נושא המחקר מהר וביעילות ולמד ביסודיות את שיטות העבודה בכימיה של תרכובות פלור, שיטות עבודה מיוחדות וחורגות מן המקובל במעבדות כימיות רגילות. הצלחתו בעבודה הייתה מלאה, הן מבחינת המחשבה והבנת הנושא והן מבחינת כושר העבודה בידיים. תוך שנה קיבל תוצאות יפות ומעניינות שנתפרסמו בספרות המקצועית בשלושה פרסומים נפרדים. אין ספק שדוד ילין היה יכול להיות חוקר מצליח ומוכשר". במלחמת ששת הימים נקרא לשירות בפקד על פלוגת טנקים, שהגיעה ראשונה לראס סודר שבמפרץ סואץ. לגבי אותה תקופה כתב פרופ' י' שמיר: "זכורני כיצד עזבנו פעם את העבודה כדי למהר ולהיכנס לישיבת הכנסת, שבה הוכרז על איחוד ירושלים. ניכר היה בו שהוא צאצא למשפחה המפוארת של סבו דוד ילין, והיה מושרש באדמת המולדת". בחודש דצמבר 1968 סיים דוד קורס מפקדי פלוגה בבית-הספר לשריון במסגרת שירותו במילואים. באותה שנה נשא לאישה את חברתו נחמה. בשנת 1969, אחרי ששקל את דרכו לעתיד, הגיע דוד למסקנה שבאותה עת צו-השעה אינו מחקר מדעי והוא חוזר לצבא הקבע. כל השנים ששירת כקצין מילואים וכקצין בצבא הקבע היו רצופות הערכות נלהבות של מפקדיו, שבין היתר כתבו עליו: "ממלא את תפקידו ללא דופי, בעל כושר הדרכה והסברה מעולים, הגון כלפי פקודיו, בעל אופי נוח וטקט רב, משמש דוגמא אישית ואהוב על מפקדיו ועל חייליו". בסוף חודש ינואר 1970 סיים דוד את שירותו בצבא הקבע, השתקע בירושלים, שם מונה חבר הנהלה ואחרי-כן מנהל מפעל "פיניקיה" לייצור כלי זכוכית מעבדתיים. בשנת 1972 עבר דוד קורס חש"ן מתקדם ומפקדיו ראו בו מפקד לעתיד של גדוד שריון. במלחמת יום הכיפורים שימש דוד סגן מפקד גדוד בחטיבת נתקה, בדרגת רב-סרן. ביום י"ב בחשרי תשל"ד, (8.10.1973) בהתקפה הגורלית על גשר פירדאן, נע בטנק שלו ליד טנק המג"ד. הטנק שלו נפגע ודוד הצליח להיחלץ וכאשר רץ לתפוס מחסה, נפגע ביריות ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה, הורים, אח ואחות.

במכתבו למשפחה האבלה כתב עליו מפקדו, אסף יגורי: "... יקירכם רב־סרן דוד ילין ז"ל היה סגן מפקד יחידת השריון שתחת פיקודי. דוד ילין ז"ל היה מבחירי המפקדים ביחידה ובין מקימיה ומעצביה. הכרתיו כקצין מעולה, בעל תכונות מנהיגות ואיש שריון למופת. עד מהרה עלה בסולם הדרגות והתפקידים והתמנה להיות סגן מפקד הגדוד. בתפקיד זה מילא לא אחת את מקומי, כאשר פיקד על הגדוד באומץ לב ובמירב התושייה. רס"ן דוד התחבב על כולנו, הן על המפקדים והן על החיילים, ונפילתו הייתה אבדה כבדה ליחידתנו. בשמי ובשם כל חיילי היחידה אנו מביעים את צערנו העמוק ומשתתפים באבלכם הכבד. אני תקווה שמלחמה עקובה מדם זו תסלול את־הדרך לשלום אמת, אשר בו תמצאו את נחמתכם"; מפקד החטיבה כתב עליו: "דודיק נלחם כמו אריה, שימש דוגמא ומופת לפקודיו ונלחם עד טיפת דמו האחרונה".

דברים לזכרו של דוד ראו אור בפרסומים שונים: "ההולכים ראשונה" — חטיבת נתקה"; "נזכור" — מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים ו"פרחים עצובים" — יד לבוגרי־ביה"ס התיכון־עירוני ד' בתל־אביב.